

[Aksel Larsen.]

råder og kolonier i Afrika og Asien, er det let forståeligt, at befolkningen dør rejser sig mod sine åbenbare undertrykkere og ser hen til de lande, hvor der eksisterer virkelig frihed, virkelige menneskerettigheder for befolkningen.

Hvorfor skal man have en menneskerettighedernes erklæring eller konvention, der kan tillade f. eks. England at udøve det rædselsherredømme, man for tiden udøver i Kenya, hvor den indfødte befolkning kun ønsker at blive herre i sit eget land og få rådighed over sin egen jord, som de engelske indtrængere har frarøvet den? Hvorfor skal man i andre kolonier have en sådan forskelsbehandling, der jo også endnu i høj grad eksisterer i Grønland, som man ganske vist ikke må kalde en koloni — så vil jeg iøvrigt gerne have at vide, hvad man da i øjeblikket kan kalde Grønland. Hvor kan man fra danske repræsentanters side gå med til, at regeringen skal kunne tiltræde denne konvention, og så skal den kun have betydning for dem, der lever i de pågældende landes geografiske områder i Europa, men ikke for dem, det ærede medlem hr. Frode Jakobsen så smagfuldt betegner som de farvede.

Endelig er der, som jeg allerede har antydet, alvorlige mangler i denne konvention set i forhold til tidligere erklæringer om menneskerettighederne og også i forhold til De Forenede Nationers verdenserklæring om menneskerettigheder. Man har i det såkaldte Europaråds, altså det halve Europaråds eller vel knap det halve Europaråds konvention omhyggeligt holdt sig til det, man kalder de borgerlige friheds- o. lign. rettigheder, men har absolut ikke villet ind på det, som vistnok har nok så stor betydning: de materielle rettigheder. I De Forenede Nationers verdenserklæring om menneskerettigheder er man netop gået ind på disse spørgsmål. Dér siger man, at enhver har lige ret til adgang til offentlige embeder og hverv i sit land. At man bl. a. her i Danmark i allerhøjeste grad søger at etablere en praksis, hvorefter enhver ikke har lige ret til offentlige embeder og hverv, rent bortset fra at der ikke er lige ret til uddannelse, skal kun nævnes i forbifarten. Det siges i verdenserklæringens artikel 23, at enhver har ret til arbejde, til frit valg af beskæftigelse, til retfærdige og gunstige

arbejdsvilkår og til beskyttelse mod arbejdsløshed.

Hvorfor vil man ikke have sådan noget ind i den halveuropæiske konvention om menneskerettighederne? Det siges videre, at enhver har uden forskel ret til lige løn for lige arbejde. Ja, jeg ved ikke, hvorfor man ikke vil have det ind i konventionen, og jeg ved ikke, om det er en forklaring, at man i Grønland, som man hævder ikke er en koloni, praktiserer det forhold, at grønlændere groft underbetales i forhold til danske arbejdere. Det siges videre i samme artikels stk. 3, at enhver, der arbejder, har ret til retfærdigt og gunstigt vederlag, og efter stk. 4 har enhver ret til at danne og indtræde i fagforeninger til beskyttelse af sine interesser. Jeg savner sådanne bestemmelser i den os forelagte konvention.

Jeg savner også bestemmelsen fra verdenserklæringens artikel 24 om, at enhver har ret til hvile og fritid, herunder en rimelig begrænsning af arbejdstiden og til periodisk ferie med løn. Jeg savner bestemmelsen i artikel 25 om, at enhver har ret til en sådan levestandard, som er tilstrækkelig høj til hans og hans families sundhed og velvære, samt at mødre og børn har krav på særlig omsorg og hjælp. Jeg savner bestemmelsen fra verdenserklæringens artikel 26 om, at enhver har ret til undervisning, og at teknisk og faglig uddannelse skal gøres almindeligt tilgængelig for alle, og på grundlag af evner skal der være lige adgang for alle til højere undervisning.

Det er jo tydeligt at se, hvorfor sådanne bestemmelser ikke er kommet med i den konvention, vi behandler i dag. Det er materielle menneskerettigheder, som er af meget stor betydning for flertallet af en befolkning, men de stater, der foreløbig har tiltrådt konventionen eller underskrevet den, er kapitalistiske stater, og man vil ikke genere kapitalisterne ved at røre ved deres pengepung; derfor må der ikke komme sådanne materielle rettigheder ind i konventionen. Jeg havde regnet med, at vi her kunne få en forklaring på, hvorfor de ikke er med. Ja, som jeg siger, jeg har allerede regnet forklaringen ud, men jeg havde dog regnet med, at vi her ville få en officiel forklaring, men det har vi ikke fået. Det nærmeste, vi er kommet, er det ærede medlem hr. Frode Jakobsens mere eller mindre mærkværdige udtalelser. Det ærede med-